† Aizstāvis pret boļševismu

autors Reihsfīrers-† Heinrihs Himlers

Tulkots no oriģinālās Trešā Reiha grāmatas:
"Die Schutzstaffel als antibolschewistische Kampforganizācija”

Machine Translated by Google

Satura rādītājs

boļševisms	4
Purim	4
Citi piemēri	5
Franču/brīvmūrnieku revolūcija	5
Krievijas revolūcija	5
Mūsu Tauta	7
Ģermāņu tiesības	7
Dievišķā kārtība	7
Dzīvnieka tiesības	8
Kultūras atradumi	8
Senču godināšana	8
Drosme un spēks	9
Zināšanas astronomijā	9
Vecākais arkls	9
Alfabēts	9
Mūsu tautas nomocītā vēsture	9
Hermanis Keruskeris	10
Ģermāņu sekretārs	10
Vidukinda izmisīgā kauja	10
Aleman kauja	10
Zemnieku kari	10
Mūsu tikumi un kļūdas	11
Mūsu pašu vaina	11

Machine Translated by Google

Paklausības ceļš

Kalpošana Baznīcai un Teitoņu ordenim 12

Frīdriha II valsts Sicīlijā 12

Teitoņu ordeņa valsts Austrumprūsijā 12

Prūsijas armija 12

Vecā Friča Prūsija 13

Atbrīvošanas kari 13

1864., 1866. gads 13

Pasaules karš 13

Fīrers un nacionālsociālisms 14

Šutzstafels 14

Schutzstaffel izveide 14

Zināšanas par asiņu vērtību un atlasi 15

Brīvības griba un cīņas gars 16

Sasniegumu testi 16

Lojalitāte un gods 16

Paklausība 17

Laulību likums 17

Bērna uzvara 18

SS-cilvēka goda likums 18

Ticība Dievam 19

Asinis un augsne 20

Drošības dienests un Valsts slepenpolicija 20

Boļševisms - nav mūsdienu parādība 20

Šutzstafels 21

Machine Translated by Google

boļševisms

Mūsdienās daudz tiek runāts par boļševismu. Lielākā daļa cilvēku domā, ka boļševisms ir parādība, kas radās mūsdienās. Daudzi pat uzskata, ka boļševisms - šī ebreju organizētā un vadītā zemcilvēces cīņa - ir pilnīgi jauns pasaules vēsturē.

Mēs uzskatām, ka ir svarīgi noteikt, ka tik ilgi, kamēr uz zemes ir bijuši cilvēki, cīņa starp cilvēkiem un zemcilvēkiem ir bijusi vēsturiska norma. Šis ebreju vadītais karš pret ļaudīm ir piederējis dabiskajai dzīves gaitai uz mūsu planētas tik ilgi, cik mēs to varam redzēt. Var mierīgi teikt, ka šī cīņa par dzīvību un nāvi ir tikpat dabas likums kā cilvēka cīņa pret sērgu un sērgas uzbrukums veselam ķermenim.

Tāpēc ir nepieciešams izpētīt dažus ļoti skaidrus viņu cīņas metožu piemērus no pagātnes līdz mūsdienām, lai atpazītu ebreju-boļševiku ienaidnieka taktiku.

Purim

Bībele sniedz mums vienu no vēsturiskiem piemēriem āriešu tautas radikālai iznīcināšanai ar boļševiku un ebreju metodēm. Izlasiet šo ebreju vēstures daļu, kur rakstīts, ka ebreji tika izplatīti starp persiešiem, visās pilsētās un ciemos un Sufas galvaspilsētā. Āriešu persieši apzinājās šo ebreju radītās briesmas. Vēlēšanos atrisināt ebreju jautājumu Persijā personificēja ministrs Hamans. Karali, kuru Bībele sauc par Ahasverosu, bet kurš patiesībā bija Kseress, no sievas persietes Basti šķīra galma ebreju ārkārtīgi gudrās intrigas. Valdnieku ietekmēja ebreju meitenes, īpaši ebreju netikle Estere.

Mēs lasām, kā pret tautu orientētā un rasistiski apzinātā ministra Hamana gribu sarežģītā ebreju intriga beidzās ar to, ka negodprātīgais un aklo karalis nodeva lojālo ministru Hamanu ebrejam Mardočejam, lai to pakārtu. Šī nicināmā prakse ir redzama arī vēlāk visā vēsturē. Mardočejs tika iecelts par vicekarali. Viņš izdeva savus rīkojumus ar tādu aukstasinīgo, prātīgo un nežēlīgo aprēķinu, kas raksturīgs boļševismam. Viņš lika cildenākos persiešus un visus ebreju ienaidniekus pilsētās un pilsētās, kuras ebreji noslepkavoja, aizsargāja ķēniņa pavēle noteiktā dienā.

Bībelē teikts, ka tajā dienā tika nokauti 75 000 persiešu. To vainagojās karaliskais edikts, ar kuru Adāra mēneša 14. un 15. datums tika noteikts par brīvdienu. Līdz šai dienai šie svētki tiek svinēti kā Purim, lielie ebreju uzvaras svētki.

Ir skaidrs, ka senā persiešu tauta nekad neatguvās no šī trieciena. Viens

Machine Translated by Google

var redzēt visu traģēdiju tajā, ka šī ebreju boļševisma satriektā un iznīcinātā tauta ne tikai zaudēja savu augsto, tīro zoroastrisma reliģiju, bet arī savu dzimto valodu.
Tikai pēc diviem tūkstošiem gadu vācu zinātnieki pēc rūpīga un zinātniska darba spēja tulkot seno persiešu valodu vācu valodā.

Tas vienmēr ir boļševisma ceļš: tautas vadība tiek nogriezta. Tā nonāk verdzībā: ekonomiskā, zinātniskā, kultūras, garīgā, psiholoģiskā un fiziskā verdzībā.
Tautas paliekas, kas laupītas savu vērtību un deģenerētas bezgalīgās rasu sajaukšanas rezultātā, pazūd vēsturiski īsā dažu gadsimtu laikā. Vēlāk tikai zina, ka tāda tauta kādreiz pastāvējusi.

Citi piemēri

Cik daudz citu traģēdiju - pabeigtu vai ne - ir notikušas uz šīs zemes, mēs nezinām. Daudzos gadījumos mēs varam tikai aizdomas, ka mūsu visu mūžīgais ienaidnieks, ebrejs, vienā vai otrā veidā bija spēlējis savu asiņaino roku. Gadu gaitā mēs redzam bendes zobenu krītam atkal un atkal kā Kannštatē un Verdenā. Mēs redzam degošos mietiņus, kur tika nogalināti desmitiem tūkstošu cilvēku — mūsu tautas māšu un meiteņu sakropļotie ķermeņi sadega pelnos. Mūsu prāta acīs mēs redzam inkvizīcijas tribunālus, kas samazināja Spāniju apdzīvotību gluži kā Trīsdesmitgadu karš, kas vienas dzīves laikā samazināja mūsu ziedošo vācu tautu no 24 miljoniem līdz pusbadā nomirušajam četru miljonu paliekam.

Franču/brīvmūrnieku revolūcija

Tagad es pāreju uz jaunākiem laikiem zināma eiropeiskā pilnības labad. Francijas revolūcijas terora režīma metodes
sasniedza pilna mēroga boļševismu jakobīnos un likuma “par aizdomīgo izņemšanu” laikā: gaišmataino un zilacaino, franču tautas labāko dēlu nogalināšanu. Patiesības labad jāpiemin, ka franču

Revolūcija bija tikai brīvmūrnieku ordeņa, šīs izcilās ebreju organizācijas, revolūcija. Brīvmūrnieki ir ne tikai atzinuši savu "slaveno" revolūciju, bet arī slavē to kā savu triumfu katrā ložā visā pasaulē līdz pat visnekaitīgākajai vācu ložai.

Krievijas revolūcija

Tagad es nonāku pie Krievijas revolūcijas. Mans uzdevums nav kārtējo reizi atkārtot datumus. Tā vietā svarīga lieta šajā kontekstā ir atsauce uz metodēm.

Pirmkārt, sistemātiski tiek izmantota un izmantota revolucionārai propagandai Krievijas sociāli liešo iedzīvotāju neapmierinātība. Vairāki Krievijas vadītāji, kas to vēlējās

Machine Translated by Google

atcelt dzimtbūšanu, īpaši ministrs Stolypins, tiek likvidēti, pirms viņi var veikt savas reformas Krievijas labā ebreju anarhisti. Tiek izmantoti visi iespējamie līdzekļi, lai aģitētu Krieviju karā pret Vāciju. Atcerieties ebreju/brīvo mūrnieku darbības lomu pasaules kara sākšanā.

Pēc tam Krievijā sākas boļševiku revolūcijas nākamā fāze. Brīvmūrniecība to sauc par pāreju no "dzeltenā karoga sistēmas" uz "sarkanā karoga sistēmu". Parlamentāriešu žargonā runājot: valdīšana pāriet no demokrātiski buržuāziskām partijām uz mēreno sociālistisko partiju - pie mums sociāldemokrātiem un tur menševikiem. Viņu galvā stāv ebrejs Kerenskis, cilvēks, kura izturēšanās ir klasisks āriešu laipnības piemērs. Viņa ebreju māte — ja drīkstu šeit ievietot šo pamācošo epizodi — bija notiesāta uz nāvi par iesaistīšanos anarhistu uzbrukumos, bet pēdējā cara tēvs viņu bija apžēlojis, jo viņa bija Kerenska stāvoklī.

Tieši šis cilvēks, kurš savu dzīvību bija parādā āriešu laipnībai, gāž no amata pēdējo caru un paver ceļu boļševismam.

Bet Krievijā joprojām bija pārāk daudz pretošanās spēku. Šī tauta atkal aukstasinīgi uzbudināta uz ofensīvu. Atkal uz miesnieka bloku tiek sūtīti āriešu krievi. Galīgā izšķīšana ir iespējama. Ir vēl viena izmaiņa, izmantojot brīvmūrnieku žargonu, "sarkanā karoga sistēma" tiek aizstāta ar pēdējo sistēmu, "melnā karoga sistēmu". Parlamentārā izteiksmē: valdīšana no mērenās sociālistiskās partijas pāriet radikālās sociālistiskās partijas boļševiku rokās. Nekas vairs nestāv ceļā. Ar pilnu valsts varu ebreji pabeidz radikālu labo asiņu slaktiņu, kas viņiem pretojas. Visi pārējie bailēs un šausmās paklanās.

Varētu citēt no Esteres grāmatas, kur teikts: daudzi persieši kļūst par ebrejiem, baidoties no ebrejiem! Melnā karoga sistēmā visi neebreji ar vāju rakstura defektu pret ebrejiem. Viņi kļūst par bendes palīgiem un izpalīdzīgiem gariem, ziņotājiem un spiegiem pret savu tautu.

Šo iznīcināšanas metožu pilnību var redzēt no Krievijas slepenpolicijas taktikas. Atkal un atkal viņi paši sistemātiski organizē sacelšanās ar galvenajiem aģentiem pret savu režīmu, lai atkal un atkal atrastu līderus, kas piedalītos šādā sacelšanās un neitralizētu viņus. Ikviens pretošanās līderis — ikviens šajā nomocītajā āriešu tautā, kas joprojām spēj domāt vai pat kļūt par līderi pret boļševikiem un ebrejiem — krīt.

Ja papētīsiet Krievijas revolūciju, jūs atradīsiet daudzas paralēles ar 1918. gada Vācijas revolūciju. Vienīgā atšķirība šeit bija tā, ka labestīgs Dievs, laipna Providence radīja dambi un sasauca pretestības spēkus. Īstajā laikā, 1919. gadā, savu darbu sāka Ādolfs Hitlers.

Machine Translated by Google

Aplūkojot visu, jūs varat pievienot neskaitāmus citus pierādījumus, mazākus un nozīmīgus, par šo boļševisma asinsbildi tautu vēsturē .

Diez vai tu man nepiekritīsi. Aicinu paskatīties - nevis uz specifiku ar pārspīlētu āriešu/vācu objektivitāti - drīzāk uz vispārīgo līniju. Jūs redzēsiet, ka ebrejos, apakšcilvēkos un viņu palīgorganizācijās mēs saskaramies ar prasmīgiem pretiniekiem. Viņi ir gudri un spējīgi organizēt iznīcināšanu.

Viņi prot izmantot katru iespēju un iespēju salonā vai valsts ministra vai monarha kamerā. Viņi pārvalda slepkavību, indes, nāvējošā tērauda virzīšanu, veselu nevēlamu iedzīvotāju slāņu badošanu, intrigas, atsevišķu līderu nomelnošanu, personību apspēlēšanu vienam pret otru (kuriem jābūt draugiem līdz nāvei), cīņu uz ielas un klātesošos. birokrātija, zemnieku izraušana un reliģijas ļaunprātīga izmantošana. Viņi labāk nekā mēs apzinās, ka šajās cīņās nav miera atslēgas, drīzāk ir tikai uzvarētājs un uzvarēts un ka sakāve šajā konfliktā nozīmē tautas nāvi.

Jūs arī ievērosiet, ka šis ienaidnieks ir izcīnījis ne mazums uzvaru. Viņš varēja uz sava iznīcināšanas karoga uzrakstīt viņa iznīcināto tautu vārdus.

Jums visiem nekad nevajadzētu aizmirst, ka šie novērojumi attiecas ne tikai uz pagātnes un tagadnes, bet arī nākotnes boļševismu.

Mūsu Tauta

Cik lieliski bija mūsu ļaudis, cik cildenas tās domas un cik perfektas jurisprudence bija, to visu man vienmēr atklāj šāds fakts:

Ģermāņu tiesības

Senie ģermāņu likumi neļāva nevienam nepiederošam indivīdam iznīcināt jebko dabā, kas ir svēts visiem cilvēkiem un ir Dieva radīts. Vēl salīdzinoši nesen ģermāņu apmetnēs bija aizliegts cirst koku ciematā bez citu zemnieku piekrišanas. Ja koks tika nocirsts, tas bija saistīts ar pienākumu iestādīt trīs jaunus kokus.

Dievišķā kārtība

Šī likuma koncepcija ietvēra mūsu senču svēto pārliecību, ka viss dzīvē un uz zemes ir Dieva radīts un tam ir dvēsele. Dumji, ļaunprātīgi un stulbi cilvēki to ir pārvērtuši pasakā, ka mūsu senči pielūdza dievus un kokus. Nē, pēc senajām zināšanām un senajām mācībām tās bija

Machine Translated by Google

pārliecināti par visas šīs pasaules, augu un dzīvnieku valstības Dievišķo kārtību.

Dzīvnieka tiesības

Tikai ārietis, ģermāņu cilvēks, savā jurisprudencē varēja iekļaut dzīvniekus, kuriem nav tiesību neskaitāmās citās šīs pasaules zemēs. Arī šeit atrodam vēlo viduslaiku paliekas. Pat gadījumos, kad dzīvnieku nodarītie postījumi bija acīmredzami, piemēram, žurku vai peļu mēris, no vēstures stāstiem zinām, ka dome bez papildu pūlēm nevarēja dot rīkojumu iznīcināt šos mazos, bet cilvēkiem postošos dzīvniekus. Jo tie bija noenkuroti dievišķajā kārtībā un bija Dieva radīti. Tāpēc viņi tika tiesāti, un kārtīgais vācietis pat nodrošināja mazo apsūdzēto ar aizstāvi. Tikai pēc tiesvedības un pierādījumiem, ka mazais grauzējs ir kaitējis šī zemes gabala kārtībai un harmonijai, varēja pasūtīt kampaņu pret viņiem.

Šodien mēs varētu pasmieties par šiem senajiem, pēc mūsu standartiem bērnišķīgajiem uzskatiem. Tā būs lai mēs, modernā laika dievbijības vīri, labāk noliecam galvas šī pasaules uzskata dziļuma un diženuma priekšā, šīs dziļi iesakņojušās ticības Dievam un šai uz Dievu balstītajai kārtībai.

Kultūras atradumi

Varēšu parādīt citas bildes. Kad mēs šur tur gar lauka malu ierokamies vācu zemē, mēs tikai dažus plaukstas platumus zem virsmas atrodam dārgus vara, sudraba un zelta gabalus. Viņu darba kvalitāti, mākslinieciskumu un klasisko skaistumu mums, modernajiem, tehnoloģiski tik attīstītajiem vīriešiem, diez vai var sasniegt.

Senču godināšana

Mēs stāvam milzu akmens kapsētas priekšā un izsaucam sevī domu par cilvēkiem tālās tūkstošgades pirms mums. Viņi nebija tādi skopi kā mēs, kas ceļ kapsētas, kuras pēc dažām paaudzēm ir jāiztīra, kauli jāieliek lādē un tad jānojauc. Drīzāk mūsu senči tūkstošiem gadu cēla piemiņas zīmi, kuras priekšā mēs šodien godbijīgi stāvam. Iespējams, daudziem no mums šodien atkal uzpeld doma, ka senču godināšana ir tautas spēka avots, ka katrs, kas godā savus senčus, ar pareizu mērkociņu mēra arī savu diženumu un nozīmi.

Machine Translated by Google

Drosme un spēks

Vai arī es varu vēlreiz iesniegt romiešu rakstnieku aprakstu par pirmajām ciltīm, kas ienāca Romas vēsturē, cimbri un teitoņiem. Viņi bija lieli, ļoti spēcīgi un skaisti.
Viņu uzbrukums bija enerģisks, un viņu neizsīkstošais spēks sagrāva vienu romiešu armiju pēc otras, līdz tie kļuva par mūsu senču kļūdu upuriem. Tad viņus sakāva un iznīcināja romiešu disciplīna un militārā kārtība.

Zināšanas astronomijā

Es varu jums piedāvāt mierīgu tēlu. Kad mēs šodien skatāmies uz karti un zīmējam vecās apmetnes, mēs redzam, ka tās veido harmonisku rakstu, kas ir daudz plašāks par to, ko var redzēt ar neapbruņotu aci. Viņi tika organizēti ar bezprecedenta zināšanām astronomijā, kas nepārspējamas līdz mūsdienām. Tos dibināja vīrieši ar visdziļāko godbijību pret dievišķo būtni, kas radīja šīs zvaigznes, kā arī mūsu pašu.

Vecākais arkls

Vēl viens mierīgs piemērs ir arkls, mūsu tautas vecākais ierocis, kas, kā zināms, tika izvilkts caur mūsu augsni pirms pieciem tūkstošiem gadu ar nepieredzētu, saprātīgu audzēšanas kārtību, ieskaitot augseku.

Vēlamies atcerēties un uzsvērt, ka mēs arklu neesam ieguvuši no citiem, bet gan romieši uzlaboto arklu no mūsu ģermāņu senčiem.

Alfabēts

Pēdējais piemērs ir rūnu alfabēts, kas, iespējams, lielākajai daļai cilvēku ir visu rakstīšanas simbolu māte. Agrākie āriešu/vācu tautas senči to apzināti izdomāja un radīja. Mums joprojām ir daži eksemplāri no aizvēstures, kurus, domājams, ir aprijusi daba, proti, klints raksts. Mēs zinām, ka Kārlis Franks savāca neskaitāmus citus rakstus, taču viņa jūdu dēls Ludvigs Dievbijīgais savienībā ar neiecietīgu baznīcu tos gandrīz bez izņēmuma sadedzināja.

Mūsu tautas nomocītā vēsture

Tā īsumā bija mūsu Tauta.

Bet, aplūkojot šīs tautas vēsturi, mēs redzam pēdējos 2000 gadus vissmagāko vēsturi, kāda varēja būt tautai, kas ir svētīta ar visām gara un miesas dāvanām.

Machine Translated by Google

Mēs uzdodam lielo jautājumu, kāpēc?

Arī šeit es vēlos aprobežoties ar dažiem piemēriem no daudziem, lai pēc tam mēģinātu atbildēt.

Hermanis Keruskeris

Ģermānijas atbrīvotājs no romiešu varas, kā zināms, bija Hermanis Keruskers. Viņu nogalināja vīri no viņa paša klana, no viņa asinīm pēc tam, kad viņa sievastēvs nodeva romiešiem viņa paša meitu, atbrīvotāja sievu.

Ģermāņu sekretārs

Es jums atgādinu dažus pēdējos Romas impērijas gadsimtus. Cēzara tuvākais līdzstrādnieks bija ģermāņu vīrs, kurš organizēja Galliju Romai. Kopš tā laika Romas impērijas spožumu un diženumu atkal un atkal nodrošināja ģermāņu radošums, ģermāņu vadības ģēnijs, ģermāņu līdera spējas un ģermāņu karavīrs, kas pret savām asinīm kalpoja sabrukušajai un rasu dēļ nolemtajai Romas valstij.

Vidukinda izmisīgā kauja

Es atsaucos uz Vidukinda izmisīgo kauju, kas bija lemta, jo viņa paša cilts un paša tautas muižnieki, vienas asinis cilvēki, nespēja apvienoties un vēlāk iedūra savam hercogam mugurā.

Aleman kauja

Es atsaucos uz iepriekš minēto Aleman kauju, kas tika zaudēta, jo tik brīvie ģermāņu vīri nevarēja izturēt savus hercogus, viņu pašu asiņu vīriešus, zirga mugurā, jo tādējādi viņi būtu garāki par pārējiem.

Zemnieku kari

Visbeidzot es atsaucos uz zemnieku kariem, kur varonīgu cīņu pavadīja liela nekārtība, šķelšanās un disciplīnas trūkums. Tīrā vēlme un gudri izdomātais Vācijas valsts redzējums, ko izdomājuši labākie zemnieku prāti,
nogrima kapā kopā ar neārstējamu, dumju ģermāņu vīru asiņainajiem līķiem pēc zaudētas kaujas. Beigās palika tikai traģiskā un asprātīgā vēlme, lai mazbērni cīnītos veiksmīgāk.

Machine Translated by Google

Mūsu tikumi un kļūdas

Protams, viens no mūsu labākajiem tikumiem ir mūsu varenā brīvības griba! Protams, mūsu asinis ir labākās asinis, kas saglabājušās līdz mūsdienām kā mūsu rases labestība. Tomēr abi paši par sevi nav tikai stimuls un dzinulis uz kultūras diženumu un varonīgu cīņu, bet arī šķēršļi lielas visu vāciešu valsts izveidošanai un līdz ar to arī visu sakāvju cēlonis visā mūsu vēsturē, gadsimtu pēc gadsimta. .

Tikpat labo asiņu, lepnā sevis vērtības pārmērīga vērtēšana neļāva muižniekam paklausīt kādam citam, hercogam palikt uzticīgam citam, vienam pakļauties citam. Tādu pašu asiņu ģermāņu vīri nekad neļāva saviem vadītājiem un valdniekiem, kas, bez šaubām, pastāvēja, sākot no Vidukinda līdz Florianam Geijeram, izveidot Vācijas valsti. Galu galā impērija pēc impērijas sabruka šo vainu dēļ - gotu, vandāļu, burgundiešu, alemaņu un citu impērijas.

Kad vācieši nevarēja izveidot valsti, kas balstīta uz ģermāņu garu, citi vācieši piespieda viņus ar dūrēm pieņemt valsti, kuras pamatā ir svešs gars - ar asinsizliešanu, asarām un postu.

Katru reizi mēs redzam vienu un to pašu stāstu: nepaklausība, nepakļaušanās, ienaidnieka nenovērtēšana un nereāla tieksme pēc nosacījumiem politiskām situācijām un , faktoriem, kuru vienkārši nebija. Atkal un atkal mums pretī stājās ienaidnieks jebkurā formā, kas auksti rēķinājās ar politisko konfliktu realitāti uz šīs zemes. Viņš virzījās uz priekšu soli pa solim un atkal un atkal mūs uzveica – neskatoties uz zemāku kvalitāti, zemāku asinīm un nabadzīgāku kultūru.

Mūsu pašu vaina

Tā ir mūsu tauta - mēs vēlamies to noskaidrot mums, vāciešiem, esam gājuši šo grūto ceļu pēdējos 2000 gadus mūsu pašu vainas dēļ. Nepārmetiet nevienam ienaidniekam, ka viņš mūs ir uzvarējis un pieprasījis mūsu asinis. Jo Dieva plašās pasaules likums, šīs zemes likums un tautu likumi neaprēķina, kurš savā lielajā sirdī domāja labi, drīzāk ir tas, kurš uzvar.

Daudzi klusībā un aizvainojumā uzdos jautājumu: kāpēc šī briesmīgā vainas noteikšana un kļūdas, neskatoties uz visiem tikumiem? Vai mēs varam ticēt nākotnei?

Mēs vēlamies šeit brīvi un atklāti apgalvot, ka nekas nestiprina mūsu ticību mūsu tautas un mūsu asins nākotnei, kā tas, ka, neskatoties uz visām kļūdām un

Machine Translated by Google

neskatoties uz visām ciešanām, mūsu tauta joprojām dzīvo un šodien atkal ir sasniegusi varenību. Mēs ticam mūsu asins liktenim un uzdevumam. Pēdējo divu tūkstošu gadu vēsturē mēs redzam ne tikai sakāvi un postu, bet gan ceļu uz mācīšanos, kas nepieciešama mūsu pašu saglabāšanai.

Paklausības ceļš

Kalpošana Baznīcai un Teitoņu ordenim

Šī tūkstošgades sākumā, saskaņā ar baznīcas pavēli, gandrīz visi ne pirmdzimtie labāko vācu klanu dēli stājās baznīcas kalpošanā kā priesteri un baznīcas ierēdņi. Daudzi ņēma krustu un devās vācu asiņu karagājienos tālu austrumos tuksneša smiltīs. Daži no šiem krusta bruņiniekiem tika organizēti dažādos bruņinieku ordeņos kā bruņinieki-priesteri. Viņi atnesa sev līdzi vācu drosmi, vācu vadību un vācu neuzpērkamību.

Viņi mācījās paklausību, pakļautību un valsts varu - pati pat vecāka par baznīcu - Romas katoļu baznīcas kārtībā.

Frederika II valsts Sicīlijā

Šis bruņinieku ordenis piedalījās pirmās modernās valsts izveidē, kuras pamatā bija valdības pārvaldes un autoritāras paklausības principi un kuru Sicīlijā nodibināja Frederiks II. Piepildīts ar šīm zināšanām, 13. gadsimta pirmajā pusē ordeni Vācijas austrumos pārcēla politiski gudrais priesteris-augstmanis Hermanis fon Salza. Tur tā nodibināja jums tik labi zināmo ordeņa Vācijas valsti austrumos.

Teitoņu ordeņa valsts Austrumprūsijā

Pirmo reizi vācu valodā bija viegli ieviest paklausību teritorijā. Papildus kristīgās reliģijas absolūtajam valdījumam nāca arī tas, ka bruņinieki no rases ziņā labākajām vācu asinīm — vīri no dižciltīgākajiem klaniem un kaujās pārbaudīti — veidoja valdošo šķiru pār ļaudīm un jauktajām asinīm, kas rasu ziņā nebija līdzvērtīgas mūsu tautai. Līdzās paklausībai baznīcai stāvēja sasniegumu un personības vērtības.

Prūsijas armija

No šīs Austrumprūsijas, ko Brandenburgas kūrfirsti pārņēma kā Prūsijas karaļus, Prūsija pārņēma pārvaldes organizācijas, tīrības un galvenokārt bezierunu paklausības principus. Prūsijas armija ar saviem algotņiem kļuva par pirmo lielo absolūtās disciplīnas skolu Vācijā. Toreiz šī disciplīna nebija balstīta tikai uz cēlāko

Machine Translated by Google

cilvēka dvēseles motīvi, drīzāk patiešām daudzos gadījumos par stiprākā varenību, valsti, zeltu un iztiku un bailēm no seržanta pātagas.

Vecā Friča Prūsija

Tas turpinājās kādu laiku, līdz varonīgs gars, lielais Prūsijas karalis Vecais Frics, vadīja šo disciplinēto armiju trīs lielos karos. Droši vien ir taisnība, ka pat trešā Silēzijas kara pēdējās kaujās prūšu virsnieks, kas kadetu korpusā bija nežēlīgi apmācīts paklausībai, stāvēja ar pātagu aiz musketiera. Tomēr šo paklausību jau padarīja mīlestība pret vadoni, mīlestība pret attīstošo Prūsijas tēvzemi, gods būt ne tikai algotnim, bet gan varonīgajai Prūsijas armijai. Pirmo reizi šajā bezierunu paklausībā izskan melodija: būsim labi savas valsts bērni.

Atbrīvošanas kari

Nākamais solis pēc šausmīgās sakāves nāca ar 1812.–1815. gada atbrīvošanas karu Tautas armiju. Buržuāziskais dēls un students jau jutās pagodināts, ka varēja ar brīvprātīgu paklausību kalpot kā miliči un kā karavīri Prūsijas armijā. . Pēc tam vēsture turpinās ar ātrākiem soļiem. Arvien vairāk cilvēkiem tuvojas brīvības un goda, kā arī paklausības jēdzieni.

1864., 1866. gads

Šlēsvigas-Holšteinas iedzīvotāji, bavārieši, virtembergieši un citi dienvidu vācieši ir brīvību mīlošas tautas, kas dzīvo savās zemēs kopš seniem laikiem. Viņu attīstība daudzos aspektos bija līdzīga un ne vienmēr taisna. Bet ar šī gara armiju Prūsija varēja viņus ne tikai iekarot un sakaut 1864. un 1866. gadā, bet arī iekšēji iekarot par pavēli un paklausību.

Vācijas Reihu un integrēt tos ar iekšēju pārliecību.

Pasaules karš

Vēsture virzās vēl pusgadsimtu līdz pasaules karam. Gods, brīvība un paklausība ir satuvinājušās vēl vairāk. Divi miljoni labāko vāciešu ziņoja ne tikai par cīņu par brīvību, bet arī tikpat labprāt par dienestu Vācijas armijas labākās organizācijas kārtībā.

Četras ar pusi gadus mēs bijām viltoti. Tagad atkal liktenis rādīja, ka mēs vēl neesam visu iemācījušies. Liktenis to parādīja tiem, kam bija jākomandē. Viņi bieži aizmirsa to galīgo paklausību pēdējā, visgrūtākā tiesas laikā - kad kroņi, simboli un valsts varas ārējās atšķirības izzūd trūkumā, dubļos un postā.

Machine Translated by Google

to vadītājiem iedos tikai tādu pašu asiņu tauta. Pat tad tas notiek tikai tad, ja gods, brīvība un paklausība ir harmonijā. Tas parādīja tiem, kam bija jāpakļaujas, ka jebkura nepaklausība, pat ja tā šķiet attaisnojama ar ievainotu godu un it kā aizskartu brīvību, vienmēr piemeklē savu kungu. Tas ir lojalitātes pārkāpums, tēvu pirmais grēks, un tas iegrūž pašu asinis un līdz ar to arī nepaklausīgo cilvēku bezdibenī.

Fīrers un nacionālsociālisms

Tagad mūsu vācu tautai, kas šķīrās pa šuvēm, sākās mūsu paklausības ceļa – cerams, galīgā – skola. Liktenis mums sūtīja fīreru.
Pats būdams paklausīgs lielās vācu armijas karavīrs, viņš nesa visas mūsu tautas brīvības, goda un asins vērtības zināšanas un uzņēma mūs savā skolā. Piecpadsmit cīņas un uzvaras gados viņš vispirms par nacionālsociālistiem apmācīja dažus, pēc tam arvien vairāk un vairāk cilvēku, kuriem visvairāk patika brīvība, karojošāko vācu asiņu izlase. Ļaujiet man šodien definēt šo jēdzienu: Kā cilvēki, kas apzināti nes mūsu rases vērtību un mūsu asinis, kas zina, ka asinis ir vissvarīgākais kultūras un diženuma priekšnoteikums. Tajā pašā laikā viņš uzmundrināja brīvības un goda gribas liesmas pat visfanātiskāko vidū, dodot viņiem vēl vairāk enerģijas un vēl nelokāmāku gribu. Visbeidzot, viņš sasaistīja spēkus ar līdzvērtīgu asins vērtību, vareno gribu ar brīvību un ļoti dedzīgi izjustu goda sajūtu ar brīvprātīgu un līdz ar to vēl obligātu paklausību.

kas izriet no asinīm, goda un tieksmes pēc brīvības.

Es ticu, ka ar šīm acīm var atkal paskatīties uz Vācijas vēsturi un mūsu tautas ciešanu pašu radīto ceļu. Tas atklāj mērķi saskaņā ar šīs pasaules mūžīgo, labo likumu. Tas vienlaikus ir norāde un pienākums. Mūsu ļaudis nestāv savas misijas un šīs pasaules cilvēku vidū tai dotā uzdevuma beigās, drīzāk gan sākumā.

Šutzstafels

Tagad es nonāku pie paša Schutzstaffel. Tā ir daļa no šīs Ādolfa Hitlera izveidotās un apmācītās nacionālsociālistiskās Vācijas strādnieku partijas. Fīrera kustības ietvaros tas ir saņēmis savu īpašo uzdevumu reiha iekšējai aizsardzībai.

Schutzstaffel izveide

Fīrers izdeva pavēli izveidot Schutzstaffel 1929. gadā un vēl vienu 29. janvārī, lai paplašinātu šo formējumu. 1929. gadā mums bija skaidrs, ka šis Šutšstafels var izpildīt savu uzdevumu tikai tad, ja tas visaugstākajā mērā balstās uz kustības fīrera noteiktajiem principiem un vadlīnijām, kā arī uz tajā iesakņotajiem tikumiem.

Machine Translated by Google

Zināšanas par asiņu vērtību un atlasi

Pirmā vadlīnija mums bija un ir zināšanas par asins vērtību un atlasi. Šis priekšnoteikums bija spēkā 1929. gadā un būs spēkā tikmēr, kamēr būs Šutzstafels.

Mēs rīkojāmies kā selekcionārs, kurš vēlas attīrīt vecu, labu celmu, kas ir kļuvis sajaukts un degradēts. Vispirms viņš apmeklē lauku tā sauktajai sēklu selekcijai.
Sākotnēji, pamatojoties uz ārējām īpašībām, mēs noraidījām tos cilvēkus, kuri, mūsuprāt, nebija izmantojami Schutzstaffel celtniecībai.

Atlase koncentrējās uz tiem, kuri bija vistuvāk pārsvarā ziemeļnieciskā cilvēka fiziskajam ideālam. Ārējās īpašības, piemēram, izmērs un rasu izskats, spēlēja un joprojām spēlē lomu.

Man nav jums jāsaka, ka gadu gaitā, uzkrājot pieredzi, šis process tika uzlabots un nostiprināts. Es arī lūdzu jūs pārliecināt, ka mums ir pilnīga skaidrība, ka šī atlase nekad nevar apstāties. Gadu no gada mūsu prasības kļūst stingrākas, jo Vācijas rasu higiēna un pieaugošā izpratne par asinīm un audzēšanu paaugstina vācu cilvēci.

Prasībām mūsu pēcnācējiem pēc simts un vairāk gadiem no indivīda ir jāpieprasa daudz vairāk, nekā tas var būt šodien. Mēs arī zinām, ka atlase, kas balstīta uz ārējām pazīmēm, kas mūsdienās tiek veikta ar ģenealoģijām un izmeklējumiem, var būt tikai sākotnējais, pats pirmais kritērijs. Šis atlases process ir jāturpina visus Schutzstaffel dzīves gadus. Tam jāseko to cilvēku likvidēšanai, kuri mums nav piemēroti rakstura, gribasspēka vai emociju un līdz ar to arī asiņu dēļ.

Ar likumiem, ko esam sev devuši, vēlamies nodrošināt, lai ne katrs SS dzimtas dēls, kas ierakstīts SS klanu grāmatā, kļūtu par SS kandidātu vai pat nepretendē uz tiesībām kļūt par SS. Mēs vēlamies, lai vienmēr tikai daži no šo ģimeņu dēliem tiktu pieņemti pie mums par esesiešiem. Labāko asiņu atlase un asins plūsma no visas tautas misas

pastāvīgi notiek Schutzstaffel. – Tas man pagaidām jāsaka par atlases principu.

Machine Translated by Google

Brīvības griba un cīņas gars

Otra pamatnostādne un tikums, ko mēs cenšamies veicināt Schutzstaffel kā tās mūžīgo īpašību visai nākotnei, ir brīvības griba un cīņas gars.

Sasniegumu testi

Mums vienmēr ir bijusi ambīcija būt labākajiem katrā cīņā un katrā pozīcijā. Mēs priecājamies par katru vīrieti un katru veidojumu, kura sasniegumi un cīņasspars ir līdzvērtīgs vai pārspēj mūsējo. Ikviens, kas ir līdzvērtīgs mums, ir Vācijas ieguvums. Viņš mums ir arī pierādījums tam, ka mums bija pārāk maz enerģijas un ka mums ir jādubulto pūles, lai attīrītu mūsu cīņas gribu un nostiprinātu savu stingrību pret sevi.

Sarežģītākā skola - ka katram no mums ir jāapmeklē visa dzīve - un sasniegumu pārbaudījumi - kas katram jāiztur gadu no gada - nodrošina katra indivīda, galvenokārt vadības korpusa, drosmi un cīņassparu. uz pārbaudi atkal un atkal. Šīs ikgadējās pārbaudes vienlaikus pasargās no pašapmierinātības mūsu rindās, kas tik bieži ir kļuvusi par nāvējošu draudu vācu tautai.

Turklāt kopiena, kas regulāri pieprasa fiziskus un gribasspēku sasniegumus līdz pat sirmam vecumam, paliks vienkārša. Ilgtermiņā tas automātiski noraidīs lietas, kas patiešām var būt patīkamas ērtai dzīvei, bet kas vājina mūsu spēkus Vācijai un var iedragāt cīņas sparu.

Lojalitāte un gods

Trešā vadlīnija un tikums, kas nepieciešams Šutzstafeļa attīstībai un būtībai, ir jēdzieni lojalitāte un gods. Tie ir izklāstīti divos paziņojumos. Fīrers mums sniedza vienu paziņojumu: "Mans gods ir lojalitāte!" Otrs nāk no vecās vācu labās puses: "Viss gods nāk no lojalitātes."

Daudzas lietas, ko mēs mācām SS-cilvēkam, var piedot uz šīs zemes, bet vienu nekad, proti, nelojalitāti. Ikviens, kurš pārkāpj lojalitāti, šķiras no mūsu kopienas. Jo lojalitāte ir sirds, nevis prāta lieta. Prāts varētu pretoties. Tas bieži ir kaitīgs, bet nekad nav nelabojams. Bet sirdij vienmēr jāpukst vienādi. Ja tas apstājas, cilvēks mirst – tāpat kā tauta mirst, ja tā salauž lojalitāti. Šeit mēs domājam visu veidu lojalitāti: lojalitāti fīreram un līdz ar to vācu/ģermāņu tautai, tās gribai un veidam; lojalitāte pret asinīm, mūsu senčiem un mūsu mazbērniem; lojalitāte mūsu klanam; lojalitāte biedram; un lojalitāte neapgāžamiem pieklājības, tīrības un bruņniecības likumiem. Cilvēks ne tikai grēko pret lojalitāti un godu, ja

Machine Translated by Google

pasīvi pieļauj, ka tiek aptraipīts viņa vai Šutšstafeļa gods. Pret to viņš grēko galvenokārt tad, ja neciena citu godu, ja viņš ņirgājas par to, kas citiem ir svēts, vai ja viņš vīrišķīgi un pieklājīgi neiestājas par prombūtnē esošajiem, vājajiem un neaizsargātajiem.

Paklausība

Ceturtā mums derīgā vadlīnija un tikums ir paklausība, beznosacījumu paklausība, kas izriet no augstprātīga brīvprātīgā darba, no kalpošanas mūsu pasaules uzskatam. Mēs esam gatavi nest jebkādu, absolūti jebkādu lepnuma, ārējā goda vai citu lietu upuri, kas mums personīgi ir dārgs un dārgs. Šī paklausība nevilcinās pat vienu reizi, drīzāk tā bez nosacījumiem izpilda katru pavēli, kas nāk no fīrera vai jebkura īstā priekšnieka. Šī paklausība klusēja cīņas periodā, kad brīvības griba gribēja kliegt. Šī paklausība prasīja uz ienaidnieku vērstas vērīgas maņas – nekustinot ne pirkstu, ja vien nav pavēlēts to darīt. Tas nozīmēja arī beznosacījumu paklausību uzbrukumā, pat ja viņš varbūt savā sirdī juta, ka nav spējīgs to izdarīt.

Mēs esam pietiekami godīgi, lai neapgalvotu, ka katrs no mums līdz pēdējam ir pilnībā izpratis visus šos likumus. Bet mēs uzskatām, ka mēs varam teikt, ka lielāko daļu Schutzstaffel pēdējo sešu gadu laikā ir samontēts saskaņā ar šiem likumiem, ka tas ir būvēts uz tiem un ka tas dzīvo saskaņā ar tiem. Mēs zinām, ka mums katru gadu ir jāapgūst arvien vairāk šo tikumu, padarot tos par katra SS cilvēka paššaprotamu īpašumu. Mēs esam pārliecināti, ka pēc gadiem, agrāk vai vēlāk, kad liktenis lems un šī Šutšstafeļa pirmās paaudzes vairs nebūs, mēs varēsim nodot šos tikumus kā pilnīgu mantojumu un kā labāko tradīciju tiem, kas kļūst par SS. -vīrieši pēc mums.

Laulību likums

Saskaņā ar šīm vadlīnijām un tikumiem mēs esam devuši sev likumus un iedibinājuši savas kopienas dzīvi un nolikuši ceļu tālā nākotnē. Pirmais likums tika izveidots 1931. gadā kā SS likums, kas prasīja laulības un saderināšanās atļauju katram SS vīrietim. Mēs esam izdarījuši sekas

no asins vērtības atzīšanas. Mēs zinām, ka būtu bezjēdzīgi savākt rasu atlases vīriešus, nedomājot par klanu. Mēs nevēlamies pieļaut karavīra un citas vīriešu organizācijas kļūdas, kas var izturēt gadsimtiem, bet pēc tam iet bojā, jo trūkst vaislas asinsrites un klana tradīcijas. No visdziļākās pārliecības mēs zinām, ka kopienai var izdoties norādīt ceļu uz nākotni tikai tad, ja tai ir bijība pret senčiem līdz pat vissenākajiem laikiem un ja tā dzīvo ar pārliecību par tautas mūžīgo izcelsmi. Mēs zinām, ka tikai tad, kad asiņu atzīšana tiek interpretēta kā svēts mantojums - un ka rasiski tīrs klans

Machine Translated by Google

jāiet līdzi - rase un tauta var iegūt mūžīgu dzīvību. Mūs caurstrāvo pārliecība, ka tikai tā paaudze, kas atrodas starp senčiem un pēcnācējiem, aptver pareizo mēru savam uzdevumam un pienākumam, kā arī indivīda paša, mirstīgā Es, sīkumainību.

Bērna uzvara

Mēs esam iemācījušies, ka tikai vīrietis ar šādu pārliecību mācās pieticību pat veiksmes laikā un izvairās no pārmērīgas pašpārliecinātības un augstprātības kļūdām. Tāpat tikai tādi vīrieši var izturēt vislielāko bēdu laiku ar tādu pašu dzelžainu mieru, kādu viņi izrādīja veiksmes laikos, dzīvodami spartiskā vienkāršībā. Mēs mācām saviem SS vīriem — ne tikai laulības likumu un pareizu dzīvesbiedru izvēli —, ka visa mūsu cīņa, divu miljonu bojāeja pasaules karā, pēdējo piecpadsmit gadu politiskā cīņa un mūsu Vērmahta paplašināšana, lai aizsargātu mūsu robežas, tas viss būtu bezjēdzīgi un veltīgi, ja vācu gara uzvarai nesekotu vācu bērna uzvara.

Mēs esam izvirzījuši par vienu no saviem uzdevumiem darīt vairāk, nevis runāt, bet gan savās rindās turpināt darbu un piemēru. Mēs šodien un arī turpmāk ierādīsim saviem vīriem, ka mūsu tautas svētākā un vērtīgākā persona ir māte, kas apzinās savu svēto pienākumu, un ka vācu bērns ir visdārgākā lieta.

SS-cilvēka goda likums

Vēl viens SS 1935. gada 9. novembrī pieņemtais likums, ka katram esesniekam ir tiesības un pienākums aizstāvēt savu godu ar ieroci. Likums vienlaikus definē, kas ir SS vīrs SS rīkojuma izpratnē. Katram SS biedram ir jāstāv praktikants 1 14 gadus, jādod SS zvērests fīreram, godam jāpilda darba dienests un Vērmahta dienests un jābūt vismaz 21 gadu vecam. Pēc tam viņam tiek pasniegts SS duncis un viņš tiek pieņemts SS kārtā kā pilntiesīgs SS cilvēks. Ikviens no mums ir SS vīrs, neatkarīgi no tā, vai tas ir iesaukts, virsnieks vai reihsfīrers.

Mēs esam piešķīruši sev šo goda likumu, jo esam pārliecināti, ka tikai tas cilvēks, kurš zina, ka kādreiz jebkur var tikt pieskaitīts par katru savu darbu un vārdu, sapratīs mūsu kopienas galīgo nozīmi un iemācīsies kalpot savai tautai kā nevainojams, tīrs dzīves karavīrs. Jo šis goda likums viņam uzliek pienākumu saglabāt savu godu tāpat kā citiem, lai viņu cienītu. Tas uzliek principiālu, labestību un augstsirdību pret saviem biedriem, tautiešiem un līdzcilvēkiem kā pienākumu.

Tagad es varu ieņemt nostāju par dažām problēmām. Pirmkārt: bukletā ar nosaukumu "50 jautājumi un atbildes SS-vīram" pirmais jautājums ir: "Kāds ir tavs zvērests?"

Machine Translated by Google

Ticība Dievam

Atbilde ir: “Mēs zvēram jums, Ādolf Hitler, kā fīreram un Vācijas reiha kancleram, lojalitāti un drosmi. Mēs apsolām jums un jūsu nozīmētajiem priekšniekiem būt paklausīgiem līdz nāvei. Tāpēc palīdzi mums DIEVS!”

Otrais jautājums ir: "Tātad jūs ticat Dievam?"

Atbilde ir: "Jā, es ticu Dievam!"

Trešais jautājums ir: "Ko jūs domājat par cilvēku, kurš netic Dievam?"

Atbilde ir: “Es uzskatu viņu par augstprātīgu, megalomāniju un mēmu. Viņš mums nav piemērots."

Es esmu jūs informējis par šiem trim jautājumiem un atbildēm, lai skaidri parādītu mūsu nostāju par reliģiju. Esiet drošs, ka mēs nevarētu izveidot tik dzelžainu korpusu, ja mums nebūtu pārliecības un ticības Dievam, kas stāv pār mums, kurš ir radījis mūs, mūsu tēviju, mūsu tautu un zemi un kas mūs sūtījis. mūsu fīrers.

Mēs esam dievbijīgi pārliecināti, ka saskaņā ar šīs zemes mūžīgajiem likumiem mums ir jāturas pie katra darba, katra vārda un katras domas.
Viss, ko mūsu prāts izdomā, mēle runā un roka veic, neapstājas ar tā izpildi, drīzāk tas ir cēlonis, kam būs ietekme, neizbēgams ceļš, kas atgriezīsies pie mums un mūsu ļaudīm kā svētība vai kā svētība. lāsts. Ticiet man, cilvēki ar šādu nostāju nav nekas cits kā ateisti. Mēs atsakāmies ļauties, ka mūs apmelo kā ateistus, nepareizi lietojot terminu pagāns, tikai tāpēc, ka mēs kā kopiena nepieņemam kādu konkrētu konfesiju vai dogmu vai nepieprasām to nevienam no mūsu vīriešiem. Mēs atļaujam sev tiesības un brīvību novilkt asu un skaidru robežu starp reliģisko/baznīcas/konfesionālo darbību un politisko/pasaules uzskatu karavīru, un mēs dedzīgi cīnīsimies pret jebkādiem pārkāpumiem. Tāpat mēs mācām saviem vīriešiem -

neskatoties uz daudzo pamatoto sašutumu un daudzām sliktām pieredzēm, kas mūsu tautai ir bijusi šajā jomā pagātnē - cienīt visu, kas ir svēts jebkuram tautas biedram - viņa izglītības un pārliecības dēļ - bez jebkāda apvainojuma vārdos vai darbos.

Machine Translated by Google

Asinis un augsne

Otro atziņu es jums, vācu zemnieki, piedāvāju kā reihsfīreru SS, kurš pats ir zemnieks asinīs un pēc būtības. Asins jēdziens, ko no sākuma pārstāvēja Šutzstafels, būtu lemts nāvei, ja tas nebūtu nesaraujami saistīts ar pārliecību par augsnes vērtību un svētumu. No sākuma galvenais rases un norēķinu birojs savā nosaukumā ir noteicis jēdzienu "asins augsne" citā formulējumā, bet ar tādu pašu nozīmi. Es jums apliecinu, ka tā nav nejaušība, ka Vācijas Reiha zemnieku reiha vadonis gadiem ilgi ir piederējis SS un kā obergrupenfīrers ir šīs rases un apmetņu galvenā biroja priekšnieks. Tā nav arī nejaušība, ka esmu zemnieks un piederu Reiha Zemnieku padomei.

Ne zemnieki, ne esesieši nepieder pie cilvēkiem, kuri lieki saka daudz jauku vārdu. Var skaidri un gaiši pateikt, ka, kā tas bija pagātnē, tā tas paliks arī nākotnē. Tur, kur stāv Ādolfa Hitlera zemnieki, viņiem vienmēr būs Šutzstafels kā uzticīgākais draugs. Tāpat

mēs zinām, ka tur, kur stāv Ādolfa Hitlera Šutšstafels, vācu zemnieks stāv viņam blakus kā labākais biedrs un draugs. Tā tas ir šodien un tā būs arī turpmāk.

Drošības dienests un Valsts slepenpolicija

Es zinu, ka Vācijā ir daudz cilvēku, kuriem, ieraugot šo melno uniformu, paliek slikti. Mēs to saprotam un negaidām, ka mūs mīlēs pārāk daudzi. Mums vajadzētu un mēs cienīsim visus, kam Vācija ir dārga. Tiem, kam ir slikta sirdsapziņa pret fīreru un tautu, vajadzētu no mums baidīties. Šiem cilvēkiem esam izveidojuši organizāciju, ko sauc par drošības dienestu. Kā SS mēs nodrošinām arī vīriešus dienestam Valsts slepenpolicijā. Mēs pastāvīgi pildīsim savu uzdevumu būt Vācijas iekšējās drošības garantam, tāpat kā Vācijas Vērmahts garantē Reiha goda, diženuma un miera aizsardzību ārēji. Mēs parūpēsimies, lai Vācijā, Eiropas sirdī, ebreju-boļševiku zemcilvēces revolūcija vairs nekad netiktu aizdegta no iekšpuses vai ar emisāru palīdzību no ārpuses. Mēs kļūsim par nežēlīgu bendes zobenu visiem šiem spēkiem, kuru esamība un darbība mums ir zināma, pat vismazākā mēģinājuma dienā, vai tas būtu šodien vai pēc gadu desmitiem vai gadsimtiem.

Boļševisms - nav mūsdienu parādība

Es atgriežos pie sākuma un vēlos vēlreiz uzsvērt, ka boļševisms nav mūsdienu parādība, par kuru var diskutēt par eksistenci vai aizmirst, jo mēs to vēlamies. Mēs zinām viņu, ebreju, cilvēkus, kas sastāv no visu atkritumiem

Machine Translated by Google

šīs planētas tautas un tautas, kam tā ir uzspiedusi savu ebreju asiņu veidu. Tās vēlme ir pasaules kundzība, tās vēlme ir iznīcība, tās griba ir iznīcināšana, tās reliģija ir bezdievība un tās ideja ir boļševisms. Mēs viņu nenovērtējam par zemu, jo ticam savas tautas dievišķajai misijai un ticam mūsu atkal augšāmceltajam spēkam caur Ādolfa Hitlera vadību un darbu.

Šutzstafels

Mēs stāvam un esam auguši šajā augšāmceltajā tautā kā Schutzstaffel, kas dibināts pēc fīrera pavēles. Lai gan šodien mēģināju jums aprakstīt SS organizāciju, dibināšanu un uzdevumu, neviens mūs nesapratīs, ja vien nemēģinās iekšēji ar savām asinīm un ar sirdi. Nevar izskaidrot, kāpēc mums, tik maziem, aptuveni divsimt tūkstošiem vīriešu vācu tautā, ir šis spēks. Nav loģiski izskaidrojams, kāpēc šodien katrs no mums, kas valkā melno formastērpu, neatkarīgi no tā, kur viņš atrodas, ir mūsu kopienas spēka nesējs. Vai tas būtu sacīkšu zirga seglos, paukošanās sporta zālē, ierēdņa amatā, akmeņu nešana kā celtnieks, augsta valsts amata pildīšana, karavīra dienests, vācu gara darbu radīšana vai stāvēšana jebkur, piemēram, vīrietis, iespējams, neredzēts.

Katrs no mums zina, ka viņš nestāv viens, drīzāk šis bezprecedenta divsimt tūkstošu kopā zvērinātu vīru spēks.
dāvā viņam milzīgu enerģiju, tāpat kā viņš zina, ka ir šīs savas kopienas melnā korpusa pārstāvis. Viņam tas jāpagodina ar labākajiem sasniegumiem savā amatā. Tā mēs pulcējamies un soļojam saskaņā ar negrozāmiem likumiem kā nacionālsociālistisks, kareivīgs ziemeļnieciski apņēmīgu vīru ordenis un kā zvērināta klanu kopiena ceļā uz tālu nākotni. Mēs vēlamies un ticam, ka mēs būsim ne tikai veiksmīgāk cīnījušies mazbērni, bet arī tālāko tālāko paaudžu priekšteči, kas nepieciešami vācu/ģermāņu tautas mūžīgajai dzīvei.

Machine Translated by Google